

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 129/2016-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. marca 2016 prerokoval návrh na vydanie dočasného opatrenia vo veci sťažnosti spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], pre namietané porušenie jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obo 41/2012 a jeho uznesením z 24. októbra 2012 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 ObdoV 5/2013 a jeho uznesením z 29. januára 2015 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť spoločnosti [REDACTED], p r i j í m a na ďalšie konanie.
2. O d k l a d á vykonateľnosť uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obo 41/2012 z 24. októbra 2012 vo výroku:
 - „Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. decembra 2005, č. k. 38 Cb 83/01-286 v znení doplnujúceho rozsudku zo dňa 18. januára 2005 č. k. 38 Cb 83/01-299, v časti výroku o povinnosti žalovaného 2) zaplatiť žalobcovi

4 732 913,68 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 068 954,07 € zrušuje a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie“,

- „Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 7. decembra 2005, č. k. 38 Cb 83/01-286 v znení doplňujúceho rozsudku zo dňa 18. januára 2005 č. k. 38 Cb 83/01-299, v časti výroku o povinnosti žalovaného 1) a žalovaného 2) zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne úroky z omeškania vo výške 39 420 166 Sk s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného v rozsahu poskytnutého plnenia zrušuje a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie“,

a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júna 2015 doručená sťažnosť spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“), pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obo 41/2012 a 2. a 3. výrokom jeho uznesenia z 24. októbra 2012 a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 ObdoV 5/2013 a jeho uznesením z 29. januára 2015.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavnej neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach a ani dôvody na jej odmietnutie, pričom otázku opodstatnenosti tvrdení v nej obsiahnutých treba posúdiť v konaní vo veci samej, prijal sťažnosť na ďalšie konanie.

II.

Sťažovateľ v rámci ústavnej sťažnosti požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 41/2012 z 24. októbra 2012 vo výrokoch, tak ako je uvedené v bode 2 výroku rozhodnutia ústavného súdu, s odôvodnením, že na Krajskom súde v Bratislave sa v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Cb 83/01 koná aj o nárokoch, ktoré bezprostredne súvisia s obsahom podanej sťažnosti.

Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného

rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti, najmä uložiť orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení ústavný súd odložil vykonateľnosť v časti uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 41/2012 z 24. októbra 2012, tak ako to uvádza v bode 2 výroku tohto rozhodnutia, pretože to nie je v rozpore so zákonom a verejným záujmom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2016